

ДО ЕДИН ЖИТЕЛ НА ПОДРИНЕ: ЗА СИЯНИЕТО НА ПРАВЕДНИЦИТЕ

Във вашия край дошъл някакъв набожен човек от другата страна на Рудник. Започнал да говори на хората чудни думи за великата Божия милост и за упорството на грешниците. Сълзи се стичали по лицето му, когато говорел колко задебели и заслепени са хората и как не виждат Божията милост към грешния свят. Едни го питали едно, други - друго, а ти само си го гледал. Гледал си го и не си могъл да се нагледаш. Забелязал си върху лицето му някакво тайнствено сияние.

Подобен случай е описан и в житието на свети Антоний. Трима известни мъже от близкия град посещавали Антоний всяка година. Двамата му задавали много въпроси и светецът им отговарял. А третият само мълчаливо го гледал. Накрая Антоний му казал: „Толкова пъти идваш при мен, а никога нищо не питаш?" - „На мен, отче, ми стига само да те гледам" - отговорил човекът.

Така прославени и привлекателни са лицата на праведниците. Когато евреите убивали с камъни свети Стефан, погледнали го и видели, че лицето му е като лице на ангел (вж. Деян. 6:15).

Подобни са лицата на всички, които разговарят с Бога. Моисей трябвало да слага покривало върху лицето си, защото то излъчвало такава светлина, че народът се боял да се приближи до него (вж. Изх. 34:30). А какво да кажем тогава за светлината, която излъчвало лицето на Христос? Според преданието едеският цар Авгар изпратил един художник на име Анания, за да нарисува върху платно Христовото лице. Анания положил много усилия да улови образа на Спасителя и да го предаде с бои, но това не му се удало поради чудната светлина, която се излъчвала от лицето на Господа.

И така, какво можем да кажем за светлината, която излъчват лицата на праведниците? Това е светлината на Духа, струяща през тялото им, небесна светлина във физически план, предобраз на светлината, с която праведниците ще блеснат като слънце в Христовото царство.

Тази светлина пожелавам и на теб, и на всички останали братя.